

תהלים לא לב

יש. אפר רבי יצחק בן מריון תרבו של הקדוש ברוך הוא ופנים
תקצקל כז שגא' התאחרי הימיני השימי השמילי אנה פניך מוערות ומא
מדת פורענות מעומה יש לה ופנים מדת טובה עאלו. אשר
צפנת ליראיך אמר רבי יודן בשם רבי אליעזר לב' בני אדס גלח
בדלאית מט תקדוש ברוך הוא את חקך ליעקב ולדניאל ליעקב מנין שג' יקרא
יעקב אל בניו ו' ואחר כך העלימו משפט מה כתיב אחריו ראובן
דניאל בכורי אהרובן דניאל שגאמר ובאתי להבינך את אשר יקרא
לעמך כאחרית הימים ביון שגא גלות את חקך מחו אומר לו
מס' ואתה דניאל סתום וסתום את הדברים. אמר רבי אנא בר כחנא
אמר הקדוש ברוך הוא לישראל אתה צפנת לי תורה ומצות בעול'
היה בלבי צפנתי אמרתין אני ציפן לך מאיתו דחשוב המרוקון
לצדיקים לעתיד לבוא. מה רב טובך אפר רבי אנא תרבי יודן
אמר הקב"ה אחם לפי כחכם ואני לפי כחי. אהבו ה' כל חסידיו
צמחים נוצר ה' אלו שהן אומרים אמן כאמונה או מתי המתי
ועדיין לא ראו לא לפי שעה ומאמינים שאני מתי. מתי או
גאל ישראל ועד עכשו לא גאלו אלא לפי שעה וחורו ונשתעבדו

וסולח לעוננו בכל שנה ושנה שנאמר ויחלח ואת לבם לחוקת
עולם לכפר על בני ישראל את מוצא ביום הדפורים בא שטן
לקטרג את ישראל והוא פורט עונותיהם ואומר רכון העולם
גנבים חם ישראל וחקדוש ברוך הוא פורט וזכותה של ישראל
מה עושה נוטל קנה של מאזנים והוא מעיין את העונות כנגד
הזכויות והן שוקליון אלו כנגד אלו ושתי כפות של מאזנים עוות
והשטן הולך להביא עונות וליתן בכף עינוה ולחזקיה מה חקדו
ברוך הוא עושה נוטל את העונות מתוך הכף ומשמינס רחוק
פורפרא שלו והשטן בא ואינו מוצא שם עין שנאמר ויבוקש את
עין ישראל ואיננו בין שהשטן רואה כן אמר לפניו רכון העולם
גשאה עין עמך בסית כל המאמס כלל לכך דוד משבחם לישרא
שנאמר אשרי גשוי פשע כסוי חטאה .

[illegible]

६५१

תהלים לב לג

אל' החיו כסוס כפררי ששה דברים נאמרו כסוס אוכל חרבה תחנית
ומוציא קיטעא אוהב זנות אוהב מלחמ' מואס בשיגרה
ורוחו גסה ויא' אף הורג בעליו במלחמה . אל' החיו כסוס כפררי
הסוס הזה הוא בולט ומאכילו שעירים הוא בולט משכשכרתו
הוא בולט קריב לגביה והוא בולט אחס אל ההיכן אלא רהו
זחירין למיגו לשבא שיכותיה ולביש בישותיה לבן נאמר וכו' דניסכא
את אשר עשה לך עמלק .

רבים מבאובים לרשע רבי ורבי ישמעל ברבי יוסי הווי ורשבין וקולא רבא
ועוסקין במגלות קינוח ע"ש עם השבוע שיירו בה אלף ב"ת
אחר אמרו למחר אנו גומרין אותה בשעלה רבי נכשל באצבעו
קרא על עצמו רבים מבאובים לרשע. רבי אליעזר ורבי הנחום
בשם רבי זרמיה אפילו רשע ובוטח בה' הסרונ'.

תשכ רבנו צדיקים כה' רנט צדיקים א' האין כתיב כאן לא
כה' בזמן שהם רואין אורו מיד מרננים וכן אדם
אחה מוצא וירא ישראל את היר הגדולה כה' כתיב שם א' וישיר שנות יד
משח וכח' ותצא אש מלפני ה' וירא כל העם וירגזו וכה' וכל ויקפץ
ישראל ואים כדחת תאש וכבוד ה' וכו' ד"ה כ

לישראל נאות תהלה אך הניגון בר פפא א חקרי נאות החלה חסידות פוטרסקא
לא נות תהלה זה וור ומשת שלא שלטו שונאיהם ^{דף ט}
במעשר יריה' ויר כתי' טבעו בארץ שעריה ומשה דאמ' מר משכנכה ^{סידה}
בית המקדש ראשון נגנו אתל פועד קרסיו קרשיו בריה' עמודיו
ואניו היכן אמר רבחסדא חחת מחילות של הוכל :

הורו לה' בכבוד בנבל עשור וזמרו לו • חניא רבי יהודה אומר עינין פתחו
בנור של מקדש של שבע גימין שנאמר שובע שמוח ד' ק"ג
אחפניך אל תקרי שובע אלא שבע ושל ימות המשיח ח' שנאמר
למנצח על השמינה על נימא ח' של ע"ה עשר שנאמר עלי עשור
ונאמר הורו לה' בכבוד בנבל עשור וזמרו לו שירו לו שיר חרש
ולע"ה איירי דנפשי גימין וידרו נפשי קליה בנבל והורו לה' בנבל :

דבר אחר עלי נכל עלינו להחנכל עליו ביום חגורת עלי סקסוקל
עשיר עלינו לקבל עשרת חבורות עלי חגין
ככנור ושלל אמר כשמהה ורובין אמרי שלא אנגריא שיר
לה שיר חרש בלשון זכר (כתוב ביהושע כסמור ב)

אזהב צדקה ומשפט חסד מלאה הארץ. אמר רבי אלעזר. סוף פסוק
כל אדם שואהב צדקה ומשפט מעלה עליו הכתוב 77 ט
כאלו מלא כל העולם חסד שנאמר אותה צדקה ומשפט חסד
ה' מלאה הארץ.

ברבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם • אמר ר' שמואל חנינא מר
בר נחמני אמר רבי יוחנן כל דבור ודבור שיוצא מפי דף יד
הקלף נברא בו מלאך שנאמר וברוח פיו כל צבאם:

דבר אחר ברבר ה' שמים נעשו • דבר אחר אמר חק־ה עקל־לי
ונבראו שמים למכון כסא כבודו אבל נצבא
הרבה יגע מה עשה ה' הנה ברוח נשמת פיו ונבראו כל צבא
השמי' שנאמר וברוח פיו כל צבאם ברבר ה' שמים נעשו שנאמר
אל־ה תולדות השמים והארץ בהכראם בה' כראם ובה' לֹא יעֻף
ולא יגע •

כונס • כנומי' הים נותן באוצרות תהומות • אמר רבי חנינא מ' יעניית סל
גום לאוצרות שיחמלאו תהום כמאן כרבי יאעזר דאמר דף ט
כל העולם כלו מסימי אוקינוס הוא שותה שנאמר וְאֵר יַעֲלֶה מִן נִבְלֵי הַיָּם
הארץ • ואידך ההוא כברייתו של עולם כתיב •

וזהו דבר אחר אשר נצטו פשע שהוא מסתכל למעלה והוא כסוי המאח שחורה ופרט מעשיו וכן הוא אומר חמאתי אוריעך אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון אמר ר' שמעון בן לוי בשל למח הדבר דומ' למי ששחת אמו מים המרי' ונמצאת טהורה תחתיל אומ' כפני בני אדם אשרי אימא ששחת מים המרי' ונמצאת טהורה אל אדם אחר אשרי אימא שלא נצרכה לשחות' כל עקר כך דור אחר אשרי גשוי פשע כסוי המאח אל הקדו' כדור הוא אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון כל עיקר אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון אמר רבי יוסי ברבי יהודה שאם עשה תשובה שליומה שלבו עקור עליו הקדוש כדור הוא מוחל לו ואין ברוחו רמיה שלא יהא תפלתו רמיה ותורתו רמיה

וזה יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא לעת מצוי נפש
ובן שמו רבותינו אל תאמן בעצמך עי יום מוחל
רבי יוסי בר חנינא חלק עם מהפילי עם ודמו
חמץ מאי טעמא על ואתיפלל כל חסיד אליך לעת
מצוא לעת מצוי של יום.

רבי פסוק ח
חזינא אמר לעת מצוא אשה שנאמר מצא אשה מצא טוב ר' נתן אמר לעת מצוא חורר שנא כ' מוציא מצא חיים ר' ביצחק אמר לעת מצוא מיתה שנאמר למות הוצאותי תשיט רבי יוחנן אמר לעת מצוא קבורה אר' יוחנן מאי קראה השמים אלי גיל ישיבו ב' ימצאו קבר . אר' שילא חינוראמרי אינשי לעולם דליבעי אינשרחמיעד וכולא בתריה שלימא מר וטרא אמר לעת מצוא זו בית הבסא אמרי במערב הא רמר וטור עריפא מכולהו .

וְהוֹדֵר לְבוּשָׁה שֶׁל הוֹרָה וְאִמְתִּי הָיָה שׁוֹחֶקֶת לִיּוֹם
אֲחֵרוֹן אִמְתִּי הָיָה נוֹחֵחַ שְׂכָרָה לְאִם לְעִתִּיד לְבֹא
וּמֵרָאָה לָהֶם מִתֵּן שֶׁכֶּרן מִהוּ שְׁעֵתִי לִיחֹן לָהֶם לְעִתִּיד וּנְפֹט־שְׁבָעָה
וְהֵם יִשְׁנֻ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִשַּׁל לְמֶלֶךְ שְׁעֵשׁ סְעוּדָה וּיִסְמְּנוּ אֶת
הָאוֹרָחִים וְהֵרָאָה לָהֶם מַה שְּׂאוּכְלִין וְשׁוֹתִין וְשְׁבָעָה נְפֹשִׁים וְיִשְׁנֻ

להסמה טעם כ"י עתה שכבת יואשקו ישת אוינח לי חוי בשע
סלוקן של ציזקים מראה לחסמתן שכן. כרדך רבי אברהם הוא
חלה עשר גהרי אפרסמין אמר להון איריין למאן אל לדיוד אל
כל אילין לאברהם וא"י אמרתי לדיק יצתי אכן משפמי אר"ה

ופעולתיה את אלהי . וזרדיבן לוי ורבי יהושע בן לוי ורבי יוסי בן
פטוס חלתיחון אמרין הלוקריא בר וסבין חר מנהון אמר על
זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא וחרינא אמר הערוך לפני
שלחן וחרינא אמר כי טוב יום בחצריך רבנין אסדין סה רב טובך
אשר צפנת ליריאיך בן עזאי אמר יקר כענינה חסותה לחסידיו

אשכילד ואורד ברדד וו תלד ונו פהו איעצה עליק עיני מרמו בעיניו למלד ששעס סעור לכל בני פלמין שלו ויהי

לר שם אוהב א' והיה אוהבו יותר מדאי בין שבא התחמוץ לפניה
היה שם מה א' מובה היה המלך מרמז לאותו אוהבו שיטול אות'
המנה ולא היה מבין מה עשה המלך נטלה כיד ונתנ' לאוהבו כך
כשבא ה"ה לחלוק כל הארצות לכל האומות כל אומה ואומה

בני אדם יצב גבול עמים גבול עמי אין כתיב כאן והיה הכ"ח מרמו
לישראל שיטלו ארץ ישראל ולא חור רוצים שהיתקטנה מכל
הארצות גמלה ביו ונתנה להם שנאמר ואנן לך ארץ חמדה .

[illegible]